

Burmistrz Kozuchowa

Nasz znak : FB.3120.11.1.2016/2017.MB.

Kozuchów, dnia 20.01.2017 roku

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Burmistrz Kozuchowa działając na podstawie art.14 j § 1 i § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2015 roku, poz.613 z późn. zm.), art.1a ust.1 pkt 2, art.2 ust.1 pkt 3, art.3 ust.1 pkt 1, art.4 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz.U. z 2016 roku, poz.716 z późn. zm.) **uznaje za nieprawidłowe** stanowisko strony przedstawione we wniosku z dnia 27.10.2016 roku (data wpływu wniosku do tutejszego urzędu) w obowiązującym stanie prawnym.

UZASADNIENIE

Członek Zarządu [REDAKTED] zwrócił się do tutejszego organu podatkowego w trybie art.14 j w związku z art.14b ustawy - Ordynacja podatkowa z wnioskiem o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, co do zastosowania art.1a ust.1 pkt 2, art.2 ust.1 pkt 3, art.3 ust.1 pkt 1, art.4 ust 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2016 roku, poz. 716 z późn. zm.) w zakresie opodatkowania budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.

W przedmiotowym wniosku zostało przedstawione następujące zdarzenie przyszłe:

Wnioskodawca posiada tytuł prawny do nieruchomości położonej w miejscowości [REDAKTED] [REDAKTED] Na przedmiotowej nieruchomości wnioskodawca prowadzi oraz eksploatuje do celów komercyjnych elektrownię wiatrową i planuje kontynuować działalność w przyszłości, także po 31.12.2016 r.

Elektrownie wiatrowe składają się z zespołów konstrukcyjnych : fundamentu, wieży i wyposażenia. Elektrownie wiatrowe są skonstruowane w ten sposób, iż wieża posadowiona jest na fundamencie trwale związanym z gruntem. Wieża składa się z części zewnętrznej – konstrukcyjnej (w kształcie tuby) wraz ze schodami zewnętrznymi oraz części wewnętrznej – technicznej, w której umieszczone jest wyposażenie techniczne tj. urządzenia sterujące wraz z okablowaniem, zabezpieczenia przeciwprzepięciowe, szafa z urządzeniami do pomiaru zielonej energii, winda, podesty pośrednie, drabina, wyposażenie elektryczne, system sprawowania nadzoru oraz gromadzenia danych SCADA. Na wieży elektrowni umiejscowiona jest turbina wiatrowa, będąca urządzeniem przekształcającym energię wiatru w energię elektryczną, składająca się z: generatora, przekładni, wirnika z łopatomy, komputera sterującego, transformatora, rozdzielni elektrycznej.

W związku z powyższym wnioskodawca zadał następujące pytanie :

1. Czy w stanie prawnym obowiązującym od dnia 01.01.2017 roku przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości stanowić będą, tak jak dotychczas, jedynie elementy budowlane elektrowni wiatrowej tj. fundament oraz wieża, natomiast elementy techniczne elektrowni wiatrowej tj. wewnętrzne wyposażenie turbiny nie będą podlegały opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?

Stanowisko wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej zdarzenia przyszłego przedstawia się następująco :

Cyt. : „Zdaniem podatnika w stanie prawnym obowiązującym od dnia 01.01.2017 r. przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości stanowią będą tak jak dotychczas, jedynie elementy budowlane elektrowni wiatrowej tj. fundament oraz wieża (część zewnętrzna turbiny, zbudowana ze stali wraz ze schodami zewnętrznymi), podczas gdy elementy techniczne elektrowni tj. wewnętrzne wyposażenie turbiny wiatrowej w dalszym ciągu nie będą podlegały opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości”.

Uzasadnienie stanowiska Wnioskodawcy

Zgodnie z przepisem art.2 ust.1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają w szczególności budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Definicja budowli sformułowana w art.1 a ust.1 pkt 2 ww. regulacji stanowi, że pod pojęciem tym należy rozumieć :

1. obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także
2. urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Obiektem budowlanym w świetle art.3 pkt 1 ustawy prawo budowlane jest :
 - a) budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi,
 - b) budowla stanowiąca całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami,
 - c) obiekt małej architektury;

Budowlą w rozumieniu ustawy prawo budowlane (w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych Dz.U. z 2016 r., poz.961) jest zaś każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Opodatkowanie elektrowni wiatrowych było wielokrotnie przedmiotem orzecznictwa sądowo – administracyjnego, w tym także orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego (np. wyroki: z 30 lipca 2009r., II FSK 202/08 i z 26 grudnia 2009 r., II FSK 1184/08). W wyrokach tych wyrażono pogląd, że w świetle art.2 ust.1 pkt 3 i art. 1a ust.1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz art.3 pkt 1 i 3 ustawy – Prawo budowlane elektrownia wiatrowa nie jest budowlą. W ocenie sądów opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają fundamenty i maszty stanowiące części budowlane elektrowni wiatrowych jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Natomiast pozostałe urządzenia będące wyposażeniem elektrowni wiatrowej (urządzenia sterujące i instalacje wspomagające) nie stanowią urządzeń budowlanych ani i wobec tego nie podlegają opodatkowaniu. Wobec tego na podstawie art.4 ust.1 pkt 3

ustawy o podatkach i opłatach lokalnych stawkę 2 proc. Obliczano od wartości fundamentu i masztu, ustalonych zgodnie z odpowiednimi zapisami ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

W dniu 16 lipca 2016 r. weszła w życie ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Zgodnie z jej art.2 pkt 1, elektrownia wiatrowa oznacza budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składającą się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji o której mowa w art.2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii. Zgodnie zaś z art.2 pkt 2 Ustawy o inwestycjach elementy techniczne to wirnik z zespołem łopatek, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

Zmiany te jednakże, jak wynika z treści uzasadnienia projektu oraz z samej ustawy o inwestycjach, nie miały na celu dokonania zmian w zakresie podatku od nieruchomości a wprowadzenie obowiązku szerszego stosowania, do części niebudowlanych elektrowni wiatrowych, przepisów Prawa budowlanego (między innymi dotyczących utrzymania obiektów budowlanych w należyłym stanie technicznym). Powoływana wyżej definicja została zatem stworzona dla celów inwestycyjnych, nie zaś podatkowych. Przepisy ustawy o inwestycjach nie determinują też w żadnym miejscu zasad, według których podatek miałby być ustalany. Ustawa o inwestycjach nie jest więc ustawą podatkową ani ustawą, do której odsyła ustawa podatkowa. Nie powinno się zatem stosować znajdujących się w niej definicji legalnych do określania przedmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Wobec powyższego uważamy, iż Ustawa o inwestycjach nie daje podstaw do modyfikacji zasad opodatkowania elektrowni wiatrowych podatkiem od nieruchomości.

Stanowisko organu podatkowego

Po analizie stanowiska Wnioskodawcy przedstawionym we wniosku z dnia 27.10.2016 roku (data doręczenia wniosku do urzędu) uwzględniając stan faktyczny i prawny, dotyczący skutków podatkowych w podatku od nieruchomości dotyczącym opodatkowania budowli, tutejszy organ podatkowy wyjaśnia, co następuje.

Kluczowym dla rozstrzygnięcia przedmiotowego zagadnienia są zapisy ustawy z dnia 20 maja 2016 roku o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz.U. z 2016 roku, poz.961), która weszła w życie w dniu 16 lipca 2016 roku, zwana dalej „ustawą o inwestycjach”, która w istotny sposób zmienia pojęcie elektrowni wiatrowych w kontekście opodatkowania ich podatkiem od nieruchomości.

Przedmiotowy akt prawny wprowadził w art.2 definicje legalne zarówno elektrowni wiatrowej, jak i ich elementów technicznych, i tak :

1) elektrownia wiatrowa – budowla w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, składająca się co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, o mocy większej niż moc mikroinstalacji w rozumieniu art.2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz.U. poz.478 i 2365 oraz z 2016 r. poz.925);

2) elementy techniczne – wirnik z zespołem łopatek, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

Powyższe w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości organu podatkowego wskazuje, że elektrownię wiatrową, składającą się z fundamentu, wieży i elementów technicznych – należy od dnia wejścia w życie ustawy o inwestycjach rozumieć jako budowlę, której definicja jest zawarta w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (t.j. Dz.U. z 2016r., poz.290 z późn. zm.) zwaną dalej „Prawo budowlane”, do której to definicji odsyłają z kolei przepisy ustawy o podatkach i opłatach

lokalnych. Zasadniczo o zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości decyduje ustawa o podatkach i opłatach lokalnych. Jednakże, jak już wskazano, po wyroku TK z dnia 13 września 2011r. (P33/09), w przypadku budowli istotne znaczenie należy przypisać również normom prawa budowlanego. Z tego punktu widzenia wprowadzona zmiana sprowadza się do tego, iż na gruncie prawa budowlanego cała elektrownia wiatrowa będzie obiektem budowlanym (budowlą). Cel ten, który wyraźnie wskazano w uzasadnieniu do projektu ustawy o inwestycjach, został zrealizowany w następujący sposób.

Po pierwsze, w art.3 pkt 3 prawa budowlanego, który definiuje budowlę, wykreślono z przykładowego katalogu urządzeń technicznych, których jedynie części budowlane stanowią budowle, elektrownie wiatrowe.

Po drugie, w załączniku do ustawy w kategorii XXIX wprowadzono nową kategorię obiektu budowlanego, jakim jest elektrownia wiatrowa.

Po trzecie, w dodanym art.82 ust.3 pkt 5b prawa budowlanego wskazano, iż wojewoda jest organem administracji architektoniczno – budowlanej wyższego stopnia w stosunku do starosty oraz organem pierwszej instancji w sprawach obiektów i robót budowlanych, i tutaj rozszerzono tę kompetencję również na elektrownie wiatrowe, w rozumieniu art.2 pkt 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Podkreślić należy, iż przepis ten jest jedynym, który po nowelizacji prawa budowlanego nawiązuje bezpośrednio do definicji elektrowni wiatrowej z art.2 pkt 1 ustawy o inwestycjach. Tymczasem to właśnie ta definicja jednoznacznie wskazuje, jakie elementy składają się na taką elektrownię : składa się ona co najmniej z fundamentu, wieży oraz elementów technicznych, którymi są – zgodnie z art.2 pkt 2 ustawy o inwestycjach – wimik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układy sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu.

Z powyższego wywieść należy, iż po zmianie ustalenie prawidłowych zasad opodatkowania elektrowni wiatrowych wymaga sięgnięcia aż do trzech ustaw tj. : ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, prawa budowlanego oraz o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Sformułowaną, na potrzeby ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, definicję elektrowni wiatrowej należy uznać za mającą systemowy charakter. Chociaż znajduje się ona w słowniczku tej ustawy, w którym zaznaczono, iż ma ona zastosowanie na gruncie tejże ustawy, to w ocenie organu podatkowego nie powinno budzić wątpliwości, iż elektrownia wiatrowa wskazana jako kategoria obiektu budowlanego w załączniku do prawa budowlanego, to elektrownia rozumiana w sposób wskazany w art.2 pkt 1 ustawy o inwestycjach.

Mając powyższe na uwadze, o zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości decyduje nie tylko ustawa podatkowa oraz prawo budowlane, ale również ustawa regulująca proces inwestycyjny w zakresie elektrowni wiatrowych. Bez wprowadzenia do systemu tej ostatniej ustawy z zawartej w niej definicją, opodatkowanie w całości elektrowni wiatrowych nie byłoby takie oczywiste. Przypomnieć bowiem należy historię zmian art.3 pkt 3 prawa budowlanego, która przesądziła o wyłączeniu z opodatkowania części niebudowlanych tego rodzaju obiektów. Nawiązuje do niej uzasadnienie projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, w którym wskazano : „ Ponadto ustawa – Prawo budowlane wprowadza podział elektrowni wiatrowych na dwie części – część budowlaną i część niebudowlaną (techniczną). Podział ten został wprowadzony w 2005 r. w wyniku poprawki senackiej do jednej z ustaw nowelizujących Prawo budowlane. Jak się wydaje, przepis ten został wprowadzony przede wszystkim ze względów podatkowych – w celu zwolnienia części niebudowlanych elektrowni wiatrowych z podatku od nieruchomości ...”. Owa poprawka wynikała m.in. z tego, iż do czasu jej wprowadzenia w orzecznictwie sądów pojawiały się orzeczenia wedle których

budowlą dla potrzeb opodatkowania były cała elektrownia składająca się z części budowlanych oraz niebudowlanych, które stanowiły całość techniczno – użytkową. W istocie dopiero po nowelizacji prawa budowlanego, wpisująca wprost do art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego części budowlane elektrowni wiatrowych, przesądziła o zmianie linii orzeczniczej.

Dotychczasowa praktyka, jak wskazuje słusznie strona wnioskująca, wyrażona zarówno w orzeczeniach sądów administracyjnych, jak i decyzjach organów podatkowych była taka, że w kontekście opodatkowania podatkiem od nieruchomości za budowlę uznawano tylko elektrownie wiatrowe rozumiane jako składające się z fundamentu i wieży. Zatem wprowadzone ustawą o inwestycjach zmiany w tym zakresie jednoznacznie definiują pojęcie elektrowni wiatrowej i rozwiewają wszelkie wcześniejsze wątpliwości.

W istocie to nie prawo budowlane lecz ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych przesądza o tym, jakie elementy składają się na elektrownię wiatrową i że są to zarówno elementy budowlane, jak i niebudowlane (techniczne).

Wskazany wyżej kierunek wykładni jest właściwy, w szczególności w świetle wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 września 2011 r. (sygn. akt P 33/09), w którym to Trybunał wskazał jednoznacznie jak powinno się interpretować przepisy podatkowe dotyczące opodatkowania budowli podatkiem od nieruchomości w zgodzie z Konstytucją, stwierdzając m.in.: „jedynie budowle wymienione *expressis verbis* w art.3 pkt 3 u.p.b., w innych przepisach tej ustawy lub załączniku do niej, będące wraz z instalacjami i urządzeniami obiektem budowlanym, o którym mowa w art.3 pkt 1 lit.b u.p.b, czyli pod warunkiem, że stanowią one całość techniczno – użytkową, (...) nie jest wykluczone, że o statusie poszczególnych obiektów i urządzeń współdecydować będą również inne przepisy rangi ustawowej, uzupełniające, modyfikujące czy doprecyzowujące prawo budowlane”. W analizowanym przypadku o statusie elektrowni wiatrowej współdecydują więc przepisy ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

Na tle poczynionych wyżej rozważań należy stwierdzić, iż z dniem 16 lipca 2016 r. na mocy nowelizacji prawa budowlanego oraz wejścia w życie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, za budowlę w rozumieniu art. 1a ust.1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych należy uznać elektrownię wiatrową składającą się zarówno z części budowlanych (fundamentu, wieży), jak i elementów niebudowlanych (technicznych), takich jak : wimik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądowórczy, układ sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu. Podkreślić przy tym należy, iż katalog wskazanych w tym przepisie części elektrowni wiatrowej nie jest zamknięty, gdyż ustawodawca posłużył się pojęciem „składającym się co najmniej z ...”.

Powyższa teza opiera się na założeniu, iż art. 1a ust.1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych definiując budowlę odsyła do pojęcia obiektu budowlanego w prawie budowlanym. Stosownie do art.3 pkt 1 prawa budowlanego jedną z kategorii obiektów budowlanych są budowle. Ponadto o statusie poszczególnych obiektów budowlanych mogą decydować inne przepisy ustawowe. W związku z tym, niezależnie od tego, że w art.3 pkt 3 prawa budowlanego nie wymienia się już nazwy elektrowni wiatrowych, są one z nazwy wymienione jako kategoria obiektu budowlanego w załączniku do ustawy (kategoria XXIX). Ponieważ taki obiekt nie spełnia ani cech budynku, ani obiektu małej architektury, na potrzeby podatku od nieruchomości winien być klasyfikowany jako budowla. Na taką budowlę w myśl art. 2 pkt 1 ustawy o inwestycjach składają się zarówno części budowlane, jak i urządzenia techniczne. Skutkuje to, co jest zgodne z uzasadnieniem projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, ich opodatkowaniem od pełnej wartości, o której mowa w art.4 ust.1 pkt 3 stawy o podatkach i opłatach lokalnych. Będzie to więc, co do zasady, wartość, o której mowa w przepisach

o podatkach dochodowych, ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych – ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego. Zatem nowa wyższa wartość elektrowni wiatrowej stanowić będzie podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości od dnia 1 stycznia 2017 roku.

Należy wskazać, że dotychczasowe orzecznictwo sądów administracyjnych w zakresie opodatkowania elektrowni wiatrowych opierało się w dużej mierze na brzmieniu art.3 pkt 3 Prawa budowlanego, to jego zmiana w tym zakresie musi mieć istotne znaczenie (Rafał Dowgier – Przegląd podatków lokalnych i finansów samorządowych, wrzesień 2016 – Nowe zasady opodatkowania elektrowni wiatrowych.).

Szczególną uwagę należy również zwrócić na odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa Pana Tadeusza Żuchowskiego na interpelację nr 407 w sprawie projektu nowej formy podatku od nieruchomości i objęcia elektrowni wiatrowych zmienionym prawem budowlanym, na podstawie nowelizacji ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

Pan Żuchowski udzielił wyjaśnienia, że elektrownia wiatrowa wraz z urządzeniami technicznymi (wimik z zespołem łopat, zespół przeniesienia napędu, generator prądotwórczy, układ sterowania i zespół gondoli wraz z mocowaniem i mechanizmem obrotu) wypełnia przesłanki **budowli będącej wolnostojącym urządzeniem technicznym**. Od dnia 16 lipca 2016 r. elektrownia wiatrowa w całości stanowi obiekt budowlany (budowlę) w rozumieniu ustawy Prawo budowlane, co wynika, jak wskazano powyżej, z aktualnej definicji „budowli”, zawartej w tej ustawie, jak również z Załącznika do niej, gdzie elektrownie wiatrowe zostały wprost wymienione jako obiekt budowlany (kategoria XXIX Załącznika). Potwierdza to również uzasadnienie do poselskiego projektu ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, w którym stwierdzono, że „W projekcie ustawy zaproponowano wykreślenie przepisu wprowadzającego podział elektrowni wiatrowych na część budowlaną i niebudowlaną. W proponowanym stanie prawnym cała elektrownia wiatrowa będzie obiektem budowlanym (budowlą)...”. Niemniej do dnia 31 grudnia 2016 r. podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowych ustala się i pobiera zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie tej ustawy, co wynika wprost z art. 17 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych. Podkreślić należy, iż intencją ustawodawcy było wskazanie elektrowni wiatrowych jako obiektu budowlanego (budowli) bez rozróżnienia na części budowlane i niebudowlane. Gdyby przyjąć, jak uważa Wnioskodawca, że ustawa o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych nie ma znaczenia na opodatkowanie elektrowni wiatrowych, to przepis art.17 musiał by brzmieć : od dnia wejścia w życie ustawy, podatek od nieruchomości dotyczący elektrowni wiatrowej ustala się zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie ustawy, lub nie wprowadzono by takiego zapisu do ustawy.

Reasumując, oznacza to, że od 1 stycznia 2017 roku podatnicy podatku od nieruchomości należnego od elektrowni wiatrowych powinni zadeklarować do opodatkowania wartość wszystkich elementów, które składają się na tę budowlę w rozumieniu, jakie nadaje jej art.2 pkt 1 ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, bez podziału na części budowlane i niebudowlane.

Biorąc pod uwagę powyższe, stwierdzić należy, że stanowisko Wnioskodawcy zawarte we wniosku należy uznać za nieprawidłowe.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia w przedstawionym stanie faktów.

POUCZENIE

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja wraz z wnioskiem o jej wydanie, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację - w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu - do usunięcia naruszenia prawa (art.52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed Sądami Administracyjnymi - (t.j. Dz. U. z 2012 roku, poz.270 z późn. zm.).

Skargę do WSA wnosi się w dwóch egzemplarzach (art.47 w/w ustawy) w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania (art.53 w/w ustawy). Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, który wydał niniejszą interpretację prawa podatkowego.

Otrzymują :

BURMISTRZ
Jagasek
Rafał Jagasek

2. a/a